

Schuen, Ensemble de
l'Orquestra de la
Comunitat Valenciana &
Sułkowska-Migoń
—*El corn màgic de la
joventut de Mahler*

Palau 100

Dimarts, 19 de març de 2024 – 20 h

Sala de Concerts

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Andrè Schuen, baríton

**Ensemble de l'Orquestra de la
Comunitat Valenciana**

Anna Sułkowska-Migoń, directora

I

Richard Wagner (1813-1883)

Idil·li de Siegfried, WWV 103

Gustav Mahler (1860-1911)

(Arranjament: Klaus Simon)

Des Knaben Wunderhorn (El corn màgic de la joventut)

Der Schildwache Nachtlied
Rheinlegendchen
Des Antonius von Padua Fischpredigt
Trost im Unglück
Wer hat das Liedlein erdacht?
Lob des hohen Verstandes

II

Des Knaben Wunderhorn (El corn màgic de la joventut)

Lied des Verfolgten im Turm
Der Tamboursg'sell
Wo die schönen Trompeten blasen
Revelge

Durada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 25 minuts

La durada del concert és aproximada.

#clàssics #nousreferents

Poema

Porta la seva veu un ocell del paradís,
alça el seu anhel la flor que esbalça,
creix a frec de llum l'ofrena del verb
a totes les meves branques.

I s'alzina el desig, la bellesa de la fam,
la refosa de la pell: l'elixir i l'espasme.

L'aiguaneix inexpressable.

El respir.

Per viure i morir.

Laia Llobera

Paradísia (2023)

Avançament de temporada
2024-2025

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

03.10.24

Filharmònica de Viena & Gatti
—*Simfonia núm. 10* de Xostakóvitx

29.10.24

Connolly, Anima Aeterna Brugge
& Heras-Casado
—*Simfonia "Wagner"* de Bruckner

04.11.24

Kozhukhin, Filharmònica
de Luxemburg & Gimeno
—*Pini di Roma* de Respighi

21.11.24

Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale
Gent & Herreweghe
—*Concert per a piano núm. 4*
de Beethoven

13.01.25

Dueñas, Philharmonia Orchestra
& Alsop
—*Romeu i Julieta* de Prokófiev

26.01.25

Royal Concertgebouw Orchestra
& Mäkelä
—*Vida d'heroi* de Strauss

17.02.25

Ensemble I Gemelli & González Toro
—*Vespro della Beata Vergine*
de Monteverdi

10.03.25

Balthasar Neumann Chor & Orchester
& Hengelbrock
—*Missa solemnis* de Beethoven

23.03.25

musicAeterna & Currentzis
—*Simfonia núm. 9* de Bruckner

23.04.25

Pires, Bezuidenhout, English Baroque
Soloists & Gardiner
—*Simfonia "Praga"* de Mozart

05.05.25

Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding
—*Simfonia "Tità"* de Mahler

26.05.25

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding
—*Simfonia "Resurrecció"* de Mahler

Abonaments ja disponibles a partir de 230 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 8 de maig
i entrades individuals a partir del 22 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Comentari

***Des Knaben Wunderhorn* o el codi genètic de l'univers mahlerià**

L'immens llegat musical de Gustav Mahler està especialment vinculat a la simfonia, gènere en què excel·lí i pel qual gaudeix d'un lloc privilegiat al panteó dels grans compositors de tots els temps. El músic bohemí revolucionà la forma simfònica, heretada de la tradició romàntica, introduint-hi tot un imaginari personal i identificable que desbordava els marges establerts fins en aquell moment i convertint cada una de les seves creacions simfòniques en un univers tancat ple de referències autobiogràfiques. Aquestes referències, especialment presents a les primeres *Simfonies*, estan vinculades als sons de la seva infantesa a Iglau (Jihlava en txec), ciutat situada entre Moràvia i Bohèmia on va néixer.

A Iglau, on hi havia establert un regiment militar, va escoltar moltes de les marxes que apareixeran, sovint amb caràcter oníric i evocatiu, a les seves partitures, com també les cançons populars que va aprendre de la seva dida i que ja taral·lejava amb només tres anys. Moltes d'aquestes tonades eren en alemany, la llengua més emprada en una ciutat que des del 1806 pertanyia a l'Imperi austríac. Aquest bagatge explica la devoció de Mahler per la poesia i la música popular que impregnà bona part de la seva creació liederística, gènere en el qual s'identifica de manera més transparent el codi genètic compositiu de Gustav Mahler i que esdevingué el substrat a partir del qual edificà moltes de les seves *Simfonies*.

Tot i l'ampli coneixement de la literatura del seu temps i del passat i una passió obsessiva per la lectura que romandria entre els seus passatemps més estimats fins a la mort, la principal font d'inspiració poètica del músic per als seus *lieder* va ser el recull titulat *Des Knaben Wundenhorn* (El corn meravellós de la joventut), tres volums publicats per Joseph von Arnim i Clemens Brentano entre els anys 1805 i 1808. Va ser el 1803 quan Brentano es va acostar per primera vegada a Arnim amb la idea de publicar una col·lecció conjunta de cançons pròpies com a “*memorial de la seva joventut*”. Aquesta idea germinal culminà finalment en un recull que inclouria també un gran nombre de peces d'origen popular, moltes amb addicions estròfiques dels mateixos autors.

Entre el 1887 i el 1901 Gustav Mahler va posar música a vint-i-quatre poemes d'aquesta col·lecció, dels quals va orquestrar quinze, integrant-ne tres –“Urlicht”, “Es sungendrei Engel” i “Das himmlische Leben”– en els moviments de la *Segona*, *Tercera* i *Quarta Simfonia*, respectivament. A més, també va utilitzar moltes de les melodies dels seus *Des Knaben Wunderhorn* com a temes totalment desenvolupats en les seves primeres creacions simfòniques. Per exemple, el material melòdic de “Des Antonius von Padua Fischpredigt” s'empra àmpliament al tercer moviment de la *Segona Simfonia* i “Ablösungim Sommer” apareix de manera similar al tercer moviment de la *Tercera*. El 1884, abans de la creació d'aquestes vint-i-quatre cançons, Mahler ja havia compost *Lieder eines fahrenden Gesellen*, un cicle amb textos propis, però en el qual l'ombra de Brentano i Arnim es percep allargada. És molt evident la imitació estilística a la primera cançó, “Wenn mein Schatz”, mentre que els materials melòdics de la segona i l'última apareixen, de nou, al primer i tercer moviment de la *Primera Simfonia*. És innegable, per tant, que la col·lecció de Brentano i Arnim va esdevenir la via a través de la qual el compositor canalitzà un imaginari d'infantesa que va exercir una influència formativa i duradora en els primers treballs de Mahler.

Les primeres cançons on el compositor posa música a aquests textos es publiquen l'any 1892 en una col·lecció titulada originalment *Lieder und Gesänge*, posteriorment rebatejada per l'editor com *Lieder und Gesänge aus der Jugendzeit*. Aquests tres volums inclouen catorze cançons en total per a veu i piano, nou de les quals, les del segon i tercer, adapten poemes de *Des Knaben Wunderhorn*. Aquell mateix any Mahler comença a treballar en la composició d'una nova col·lecció liederística a partir del mateix subjecte que acabarà veient la llum el 1899. En aquesta ocasió seran dotze *lieder* que s'editaran inicialment amb el títol d'*Humoresken*, però que avui coneixem com el cicle *Des Knaben Wunderhorn*, fet que no deixa de provocar certa confusió. Aquesta nova tongada de cançons, Mahler la concep, des del primer instant i a diferència de l'anterior, per a veu i orquestra i és la que, amb alguns matisos, escoltarem avui interpretades pel baríton André Schuen i l'Ensemble de l'Orquestra de la Comunitat Valenciana.

Un primer matís és obligat perquè, de les dotze peces que formaven la versió original, el compositor ben aviat n'enretirà dues: “Urlicht”, que passà a formar part, amb una forma més desenvolupada, del quart moviment de la *Simfonia núm. 2*, i “Es sungendrei Engel”, que s'incorporà a la *Simfonia núm. 3*. Mahler les substituï posteriorment per dues colpidores obres mestres, “Revelge” i “Der Tamboursg'sell”, tot mantenint així els dotze títols de la col·lecció. D'aquestes dotze peces, i aquí arriba el segon matís, avui André Schuen n'oferirà una selecció de deu, de la qual queden excloses “Verlorne Müh” i “Das irdische Leben”. Finalment, cal assenyalar que la versió que escoltarem interpretada per l'Ensemble de l'Orquestra de la Comunitat Valenciana és l'adaptació de la partitura orquestral original que el director i pianista Klaus Simon va fer per a un conjunt de setze instrumentistes i que s'estrenà l'any 2012 a la Berliner Philharmonie.

Un cop establerta la tesi que a *Des Knaben Wunderhorn* trobem bona part del codi genètic mahlerià, és preceptiu afegir que aquest inclou altres influències, la més evident de les quals és la de Richard Wagner. Tot i que mai va escriure una òpera, Gustav Mahler va ser un director referencial dels drames musicals wagnerians i no hi ha dubte que el revolucionari tractament i desenvolupament harmònic del mestre es filtrà en les seves composicions. El famós *Idil·li de Siegfried*, que obrirà el concert d'avui, deixa constància d'aquesta ascendència.

Toni Colomer, crític musical

Biografies

Andrè Schuen, baríton

© Guido Werner

Va començar al món del cant al pintoresc poble de La Val, al sud del Tirol (Itàlia). Va créixer com a parlant trilingüe: ladí, italià i alemany, i aquesta versatilitat continua reflectida en el seu divers repertori. Originalment apassionat violoncel·lista, va optar per seguir estudis vocals al reconegut Mozarteum de Salzburg sota la direcció de la professora Horiana Brănişteanu i el professor Wolfgang Holzmair. Després dels estudis es va iniciar professionalment com a membre de l'Òpera de Graz. Actualment freqüenta els principals escenaris d'òpera, de concerts i *lieder* del món.

En l'àmbit de l'òpera, és molt sol·licitat per sales de referència, com la Staatsoper de Baviera i de Viena, Royal Opera House Covent Garden o Teatro Real de Madrid, així com prestigiosos festivals: Ais de Provença, Lucerna o Salzburg.

La seva agenda inclou la temporada actual el paper titular a l'òpera *Schwanda, the Bagpiper* del compositor txec Jaromír Weinberger al Theater an der Wien dirigida per Tobias Kratzer. A la Bayerische Staatsoper, després de debutar en el rol de Wolfram a la Staatsoper Unter den Linden la temporada passada, tornarà a retratar Wolfram en la producció de Castellucci de *Tannhäuser* al Festival de l'Òpera dirigit per Sebastian Weigle. A la Royal Opera House de Londres assumirà els papers de Sharpless de *Madama Butterfly* de Puccini (directors d'escena: Moshe Leiser i Patrice Caurier; director musical: John Kevin Edusei) i Guglielmo de *Così fan tutte* de Mozart en la producció de Jan Philipp Gloger (director: Alexander Soddy).

També se sent interessat en el circuit concertístic. El seu debut al Carnegie Hall de Nova York el maig del 2024 amb *Ein deutsches Requiem* de Brahms, amb la St. Luke Orchestra i Bernard Labadie, serà una fita destacada. També interpretarà la mateixa obra aquesta temporada amb la WDR Sinfonieorchester Rundfunk i Cristian Măcelaru. A més, cantarà els *Kindertotenlieder* de Mahler amb l'Orquesta Sinfónica de Galícia, sota la direcció de Roberto González-Monjas, i empenirà una gira amb l'Orquestra de la Comunitat Valenciana amb *Des Knaben Wunderhorn* de Mahler. Darrerament també destaquen en concert les seves actuacions amb la Berliner Philharmoniker sota la batuta de Simon Rattle, WDR Sinfonieorchester Rundfunk amb direcció de Jukka-Pekka Saraste i amb la Gewandhaus de Leipzig a les ordres d'Andris Nelsons.

El lied ocupa un lloc especial en la seva activitat. La seva agenda inclou aquesta temporada la col·laboració amb Daniel Heide al piano al Wiener Musikverein, Wigmore Hall de Londres, Concertgebouw d'Amsterdam, Teatro de la Zarzuela de Madrid i Schubertiade de Schwarzenberg i Hohenems. El duo també captiva constantment el públic d'altres centres, com la Schubertiada a Vilabertran, Heidelberger Frühling i Rheingau Musik Festival. Andrè Schuen ha ofert igualment recitals de *lieder* als EUA: Tanglewood i Festival de Música d'Aspen, entre d'altres.

Els seus enregistraments han estat aclamats internacionalment. Des del 2021 enregistra en exclusiva amb Deutsche Grammophon. Després de *Die schöne Müllerin* de Schubert, va aparèixer *Schwanengesang* el novembre del 2022, que li va valer el premi Opus Klassik. Aquesta temporada continua amb el tercer dels grans cicles de cançons de Schubert, *Winterreise*. Per celebrar el 125è aniversari de Deutsche Grammophon, va interpretar els *Lieder eines fahrenden Gesellen* de Mahler amb la Konzerthausorchester i Joana Mallwitz a la Konzerthaus de Berlín el desembre del 2023.

Orquestra de la Comunitat Valenciana

L'Orquestra de la Comunitat Valenciana (OCV) va ser fundada l'any 2006 per Lorin Maazel, el seu primer director musical. En poc de temps, la formació titular del Palau de les Arts s'ha llaurat un prestigi entre el públic i la crítica, i ha assolit un alt nivell artístic que la situa entre les millors orquestres d'Espanya i una de les més importants creades a Europa durant els últims anys. Aquest reconeixement s'ha forjat també gràcies a la presència de Zubin Mehta durant les primeres temporades, sobretot amb el recordat *Anell* wagnerià, i de mestres de la categoria de Riccardo Chailly, Valery Gergiev o Gianandrea Noseda. Des del setembre del 2021 l'estatunidenc James Gaffigan n'és el director musical. Elogiada per la qualitat dels músics i com a conjunt versàtil capaç d'interpretar amb personalitat admirable tant òpera com música líricosimfònica, l'OCV continua la seva trajectòria professional impulsada per primeres figures de la direcció orquestral, entre les quals hi ha Daniele Gatti, Fabio Luisi o Antonello Manacorda, i amplia el seu repertori operístic en companyia de reconegudes batutes internacionals especialitzades en diferents estils, com Marc Albrecht, Maurizio Benini, Riccardo Minasi i Marc Minkowski. A més, referma la col·laboració amb els principals directors espanyols que més projecció tenen fora de les nostres fronteres, entre ells Guillermo García-Calvo, Gustavo Gimeno, Pablo Heras-Casado, Juanjo Mena i Josep Pons.

Anna Sułkowska-Migoń, directora

@Grzegorz Mart

Nascuda a Cracòvia (Polònia), dirigeix el cor Ars Cameralis i col·labora amb el cor juvenil masculí de la Filharmònica de Cracòvia. És directora resident a l'Orquestra Sinfonia Iuventus de Polònia a Varsòvia. Inclosa entre els dotze directors seleccionats per al concurs de direcció La Maestra de París el març de 2022 i finalista del segon Concurs Internacional Romano Gandolfi per a directors de cors el novembre del 2021, és estudiant de màster a l'Acadèmia de Música Krzysztof Penderecki de Cracòvia, on estudia direcció simfònica amb Łukasz Borowicz i direcció coral amb Lidia Matynian i Andrzej Korzeniowski.

Es va llicenciar el 2019 a l'Acadèmia de Música Feliks Nowowiejski a la classe de direcció d'orquestra de Piotr Sułkowski i va fer un Màster de Viola a la Universitat de Música Fryderyk Chopin a la classe de Piotr Reichert i Katarzyna Budnik.

Anna Sułkowska-Migoń ha dirigit o col·laborat amb l'Orquestra Sinfonia Iuventus de Polònia, Filharmònica de Warmia i Masuria, Filharmònica de Cracòvia, Fòrum Nacional de Música de Breslau, Filharmònica de la Baixa Silèsia, Filharmònica de Podkarpacka i Filharmònica d'Opole. Durant la temporada 2021-22 va assistir i dirigir l'Orquestra Sinfonia Iuventus de Polònia després de ser mereixedora d'una beca de l'Institut Nacional de Música i Dansa del seu país. L'any 2020 va rebre un premi similar a l'Orquestra Filharmònica de Baixa Silèsia.

Ha col·laborat amb els directors Jerzy Maksymiuk, Antoni Wit, Marek Pijarowski, Piotr Sułkowski, Marek Wroniszewski, Massimiliano Caldi i Szymon Makowski. Ha gaudit de classes magistrals de direcció amb Marin Alsop i l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional de Polònia i ha participat en el Curs de Gestió de Lideratge amb professors com ara Simon Rattle i Paavo Jarvi. Com a directora coral va ser guardonada amb la Beca Noël Minet Fund, va participar en classes magistrals amb Josep Vila i Casañas i va dirigir tallers del Cor Juvenil Filharmònic de Cracòvia.

En un altre àmbit, ha endegat moltes iniciatives socials. Com a instructora de l'Associació d'Escoltisme de la República de Polònia, es va implicar no només en l'organització de campaments, sinó també a vetllar per la promoció de la cultura musical entre el jovent. És la creadora i coordinadora del projecte *Scouting Song*, un àlbum musical publicat amb motiu de l'Any de l'Escoltisme a Polònia (2018), amb cançons pròpies de l'escoltisme arranades en una nova versió de jazz; el projecte va ser cofinançat pel Centre Nacional de Cultura. A Cracòvia, al Variete Theatre, va organitzar el concert "Scout jazzy" els anys 2018 i 2019 amb el Centre Cultural Nacional i l'Oficina del Mariscal de la Regió de Malopolska. El 2019 va col·laborar en la creació del programa musical de la pel·lícula de Magdalena Miśka-Jackowska *Zagraj to jeszcze raz* (Torna-la a tocar), un documental radiofònic sobre el fenomen de les partitures de pel·lícules a l'RMF Classic Radio.

Formació

Ensemble de l'Orquestra de la Comunitat Valenciana

Violí I

Gjorgi Dimcevski

Violí II

Anastasia Pylatyuk

Viola

Andriy Viytovych

Violoncel

Salvador Bolón

Contrabaix

Mihai Ichim

Flauta i piccolo

Virginie Reibel

Oboè

Pierre Antoine Escoffier

Clarinet/Clarinet baix

Francisco Javier Ros

Clarinet/Requint

Cecilio Vilar

Fagot

Salvador Sanchís

Trompes

Bernardo Cifres

Miguel Martín

Trompeta

Rubén Marqués

Percussió

Francisco Inglés

Ignasi Doménech

Piano
Judit Kertesz

Acordió
Jesús Mozo

Textos

Des Knaben Wunderhorn

El corn màgic de la joventut

Recopilació de cants populars alemanys realitzada per Clemens
Brentano i Achim von Arnim.

Der Schildwache Nachtlied

Cançó nocturna del sentinella

Ich kann und mag nicht
fröhlich sein!
Wenn alle Leute schlafen,
so muß ich wachen!
Ja, wachen!
Muß traurig sein!

*“No puc ni vull estar content!
Mentre tothom dorm,
jo haig de vetllar,
i això m’entristeix.”*

Lieb’ Knabe, du mußt nicht
traurig sein!
Will deiner warten
im Rosengarten!
Im grünen Klee!

*“Ai, noi, no estiguis trist,
t’esperaré
al roserar
entre els trèvols verds.”*

Zum grünen Klee da geh’ ich
nicht!
Zum Waffengarten!
Voll Helleparten!
Bin ich gestellt!

*“Als trèvols verds no hi aniré,
estic destinat
al jardí, de guàrdia,
entre les alabardes.”*

Stehst du im Feld, so helf’ dir
Gott!
An Gottes Segen
ist Alles gelegen!
Wer’s glauben tut!

*“Al camp de batalla, Déu
t’ajudi!
En les mans de Déu
està tot confiat,
per a aquell que hi creu.”*

Wer's glauben tut, ist weit
davon!
Er ist ein König!
Er ist ein Kaiser!
Er führt den Krieg!

*“Per a aquell que hi creu, està
molt lluny,
és un rei,
o és un emperador,
qui dirigeix la guerra.”*

Halt! Wer da!! Rund’!
Bleib’ mir vom Leib!
Wer sang es hier? Wer sang
zur Stund’?!
Verlorne Feldwacht
sang es um Mitternacht!
Mitternacht! Feldwacht!

*Alto! Qui hi ha?
La ronda!
Qui cantà a aquestes hores?
Un sentinella perdut
cantava a mitjanit:
Deixeu-me tranquil!*

Rheinlegendchen

Petita llegenda del Rin

Bald gras’ ich am Neckar,
bald gras’ ich am Rhein;
bald hab’ ich ein Schätzel,
bald bin ich allein!

*Aviat segaré prop del Neckar,
aviat segaré prop del Rin,
aviat tindrè una estimada,
aviat em quedaré sol.*

Was hilft mir das Grasen,
wenn d’Sichel nicht schneid’t;
was hilft mir ein Schätzel,
wenn’s bei mir nicht bleibt!

*De què em servirà segar,
si la falç no talla?
De què em servirà una
estimada,
si no resta amb mi?*

So soll ich denn grasen
am Neckar, am Rhein,
so werf’ ich mein goldenes
Ringlein hinein.

*Si haig de segar,
al Neckar o al Rin,
llavors hi tiraré
el meu anellet daurat.*

Es fließet im Neckar
und fließet im Rhein,
soll schwimmen hinunter
in’s Meer tief hinein.

*Se l’emporti el Neckar
o se l’emporti el Rin,
surarà cap avall,
no cap al fons del mar*

Und schwimmt es, das
Ringlein,
so frißt es ein Fisch!
Das Fischlein soll kommen
auf’s König’s sein Tisch!

*i mentre l’anellet neda,
se’l menjarà un peix.
I aquest peix arribarà
al plat del rei.*

Der König tät fragen,
wem's Ringlein sollt' sein?
Da tät mein Schatz sagen:
„Das Ringlein g'hört mein!“
Mein Schätzlein tät springen
Berg auf und Bergein,
tät mir wied'rum bringen
das Goldringlein mein!

*I el rei preguntará:
“De qui deu ser aquest anellet?”
I dirà la meva estimada:
“Aquest anellet és meu”.
La meva estimada anirà saltant
amunt i avall per les
muntanyes,
per tornar-me a donar
el bell anellet daurat.*

Kannst grasen am Neckar,
kannst grasen am Rhein!
Wirf du mir nur immer
dein Ringlein hinein!

*Ja pots segar prop del Neckar,
ja pots segar prop del Rin,
però no deixis de tirar-hi
el teu anellet daurat!*

**Des Antonius von Padua
Fischpredigt**

***El sermó d'Antoni de
Pàdua als peixos***

Antonius zur Predigt
die Kirche find't ledig!
Er geht zu den Flüssen
und predigt den Fischen!
Sie schlag'n mit den
Schwänzen!
Im Sonnenschein glänzen, sie
glänzen!
Die Karpfen mit Rogen
sind all' hierher zogen;
hab'n d'Mäuler aufrissen,
sich Zuhör'n's beflissen!
Kein Predigt niemalsen
den Fischen so g'fallen!
Spitzgoscete Hechte,
die immerzu fechten
sind eilends herschwommen,
zu hören den Frommen!
Auch jene Phantasten,
die immerzu fasten:
die Stockfisch ich meine,
zur Predigt erscheinen!
Kein Predigt niemalsen
den Stockfisch so g'fallen!
Gut' Aale und Hausen,
die Vornehme schmausen,
die selbst sich bequemen,
die Predigt vernehmen!
Auch Krebse, Schildkroten,
sonst langsame Boten,
steigen eilig vom Grund,
zu hören diesen Mund!
Kein Predigt niemalsen
den Krebsen so g'fallen!
Fisch' große, Fisch' kleine!
Vornehm' und Gemeine!
Erheben die Köpfe
wie verständ'ge Geschöpfe!
Auf Gottes Begehren
Die Predigt anhören!
Die Predigt geendet,
ein Jeder sich wendet!
Die Hechte bleiben Diebe,
die Aale viel lieben;
die Predigt hat g'fallen,
sie bleiben wie Allen!
Die Krebs' geh'n zurücke;

*Antoni va a predicar
i troba l'església buida.
Va al riu
i predica als peixos,
que aletegen amb la cua
i brillen al sol.
Les carpes amb els seus ous
han vingut totes aquí,
i es queden amb la boca oberta,
de tan esforçar-se per escoltar:
mai un sermó
ha agradat tant a les carpes!
Les llúceres punxegudes,
sempre combatives,
han vingut apressades,
per sentir el sant:
mai un sermó
ha agradat tant a les llúceres!
També aquells somniadors,
que sempre dejunen,
em refereixo als bacallans,
apareixen per al sermó:
mai un sermó
ha agradat tant als bacallans!
Les bones anguiles i els
esturions,
que tant agraden als elegants,
s'han pogut organitzar
per escoltar el sermó:
mai un sermó
ha agradat tant a les anguiles!
També els crancs i les tortugues,
generalment missatgers molt
lents,
pugen ràpids del fons
per escoltar aquesta parla:
mai cap sermó
ha agradat tant als crancs!
Peixos grossos, peixos petits,
nobles i comuns,
tots aixequen el cap
com criatures raonables:
per desig de Déu
per sentir Antoni.
Acaba el sermó,
i tots se'n van.
Les llúceres resten lladres,*

die Stockfisch' bleib'n dicke;
die Karpfen viel fressen,
die Predigt vergessen!
Die Predigt hat g'fallen,
sie bleiben wie Allen!

*les anguiles estimen molt;
el sermó ha agradat,
però tots es queden igual!
Els crancs van endarrere,
els bacallans romanen prims,
les carpes mengen molt,
han oblidat el sermó.
El sermó els ha agradat,
però tots es queden igual!*

Trost im Unglück

Consol en la desgràcia

Wohlan! Die Zeit ist kommen!
Mein Pferd, das muß gesattelt
sein!
Ich hab' mir's vorgenommen,
geritten muß es sein!
Geh' du nur hin!
Ich hab' mein Teil!
Ich lieb' dich nur aus
Narretei!
Ohn' dich kann ich wohl
leben!
Ja leben!
Ohn' dich kann ich wohl sein!
So setz' ich mich auf's
Pferdchen,
und trink' ein Gläschen
kühlen Wein!
Und schwör's bei meinem
Bärtchen:
dir ewig treu zu sein!
Du glaubst, du bist der
Schönste
wohl auf der ganzen weiten
Welt,
und auch der Angenehmste!
Ist aber weit, weit gefehlt!
In meines Vaters Garten
wächst eine Blume drin!
So lang' will ich noch warten,
bis die noch größer ist!
Und geh' du nur hin!
Ich hab mein Teil!
Ich lieb' dich nur aus
Narretei!
Ohn' dich kann ich wohl
leben,
ohn' dich kann ich wohl sein!
Du glaubst, ich werd' dich
nehmen!
Das hab' ich lang' noch nicht
im Sinn!
Ich muß mich deiner
schämen,
wenn ich in Gesellschaft bin!

*Apa! Ha arribat el moment,
que ensellin el meu cavall!
Ho tinc decidit,
haig de cavalcar!
Me'n vaig, ja en tinc prou,
estimar-te a tu és de boigs!
Sense tu puc viure molt bé,
em puc estar molt bé de tu!
Així que pujo al meu cavall,
i bec un vas de vi ben fresc!
I et juro per les meves barbes
que a tu sempre et seré fidel!
Et penses que ets el més bell
de tot l'ampli món,
i també el més encisador!
Però estàs molt, molt errat!
Al jardí del meu pare,
hi creix una flor,
esperaré el que calgui
fins que hagi crescut.
Així que ves-te'n, ja en tinc
prou,
estimar-te a tu és de boigs!
Sense tu puc viure molt bé,
em puc estar molt bé de tu!
Et penses que m'enamoraràs?
Res més lluny del meu
pensament!
M'hauria d'averkonyir de tu
quan estic en bona companyia!*

**Wer hat dies Liedel
erdacht?**

Dort oben am Berg
in dem hohen Haus,
in dem Haus!
Da gucket ein fein's, lieb's
Mädel heraus!
Es ist nicht dort daheime!
Es ist des Wirt's sein
Töchterlein!
Es wohnet auf grüner Haide!

Mein Herzle is' wundt!
Komm', Schätzle, mach's
g'sund!
Dein' schwarzbraune Äuglein,
die hab'n mich verwund't!
Dein rosiger Mund
macht Herzen gesund.
Macht Jugend verständig,
macht Tote lebendig,
macht Kranke gesund,
ja gesund.

Wer hat denn das schön
schöne Liedel erdacht?
Es haben's drei Gäns' über's
Wasser gebracht!
Zwei graue und eine weiße!
Und wer das Liedel nicht
singen kann,
dem wollen sie es pfeifen!
Ja!

**Qui ha compost aquesta
cançoneta?**

*En una casa allà dalt de la
muntanya,
una encisadora noia mira cap
avall.
No és a casa seva!
És la filla de l'hostaler,
i viu a la verda prada!*

*El meu cor està ferit!
Vine, tresor, i guareix-lo!
Els teus ulls bruns i obscurs
m'han ferit!
La teva boca rosada
guareix els cors,
fa sensats els joves,
ressuscita els morts
i guareix els malalts.*

*Qui ha compost aquesta bella
cançoneta?
L'han portada pel riu tres ànecs,
dos de grisos i un de blanc.
I el que no sàpiga cantar la
cançoneta,
que la xiuli!
Sí.*

Lob des hohen Verstandes

Elogi del bon criteri

Einstmals in einem tiefen Tal
Kukuk und Nachtigall
täten ein' Wett' anschlagen.
Zu singen um das
Meisterstück,
gewinn' es Kunst, gewinn' es
Glück!
Dank soll er davon tragen.
Der Kukuk sprach: „So dir's
gefällt,
hab' ich den Richter wählt,“
und tät gleich den Esel
ernennen.
„Denn weil er hat zwei Ohren
groß,
so kann er hören desto bos,
und, was recht ist, kennen!“
Sie fl ogen vor den Richter
bald.
Wie dem die Sache ward
erzählt,
schuf er, sie sollten singen!
Die Nachtigall sang lieblich
aus!
Der Esel sprach: „Du machst
mir's kraus!
Du machst mir's kraus! Ija!
Ija!
Ich kann's in Kopf nicht
bringen!“
Der Kukuk drauf fing an
geschwind
sein Sang durch Terz und
Quart und Quint.
Dem Esel g'fi els, er sprach
nur:
„Wart! Wart! Wart!
Dein Urteil will ich sprechen,
ja sprechen.
Wohl sungen hast du,
Nachtigall!
Aber Kukuk, singst gut
Choral!
Und hältst den Takt fein
innen!
Das sprech' ich nach mein'
hoh'n Verstand,

*Una vegada en una profunda
vall
el cucut i el rossinyol
varen fer una juguesca
sobre la seva mestria en el cant.
El que guanyés hauria d'agrair-
ho
al seu art o a la sort.
El cucut digué: “Si hi estàs
d'acord,
ja he escollit el jutge”.
I va anomenar l'ase,
perquè té dues orelles molt
grosses
i ho podrà sentir millor
i reconèixer el que està bé.
Varen volar cap al jutge,
i li explicaren de què es tractava,
i ell els digué que cantessin.
Cantà el rossinyol molt
dolçament
i l'ase digué: “M'ho fas difícil,
no m'entra al cap”.
Llavors començà el cucut a
cantar
“Cucut” en terceres, quartes i
quintes,
i va deixar trencar les notes,
i també va riure a la seva
manera;
a l'ase li agradà i digué:
“Espereu,
ara donaré el meu veredict:
has cantat molt bé, rossinyol,
però, cucut, cantes bons corals,
i marques molt bé el compàs.
Això diu el meu bon criteri,
i encara que em costi tot un país,
a tu et proclamo guanyador”.*

und kost' es gleich ein ganzes
Land,
so laß ich's dich gewinnen,
gewinnen!“
Kukuk, kukuk! Ija!

**Lied des Verfolgten im
Turm**

Der Gefangene:
Die Gedanken sind frei,
wer kann sie erraten;
sie rauschen vorbei
wie nächtliche Schatten,
kein Mensch kann sie wissen,
kein Jäger sie schießen,
es bleibt dabei:
die Gedanken sind frei!

Das Mädchen:
Im Sommer ist gut lustig sein
auf hohen, wilden Bergen.
Dort findet man grün'
Plätzelein,
mein Herz verliebtes
Schätzelein,
von dir mag ich nicht
scheiden!

Der Gefangene:
Und sperrt man mich ein
in finstere Kerker,
dies Alles sind nur
vergebliche Werke;
denn meine Gedanken
zerreißen die Schranken
und Mauern entzwei,
die Gedanken sind frei!

***Cançó del presoner en la
torre***

*El presoner:
Els pensaments són lliures.
qui els pot endevinar?
Passen murmurant
com ombres nocturnes.
Cap home els pot conèixer,
cap caçador els pot disparar;
i així ha de ser,
els pensaments són lliures.*

*La noia:
A l'estiu és bo sentir-se alegre
als prats, alts i salvatges.
Hi ha allà indrets molt verds.
Estimat tresor del meu cor,
no em vull separar de tu.*

*El presoner:
Encara que em tanquin
a la cel·la més obscura,
serà una cosa
del tot inútil.
Car els pensaments
traspassen les barreres
i els murs.
Els pensaments són lliures.*

Das Mädchen:
Im Sommer ist gut lustig sein
auf hohen, wilden Bergen.
Man ist da ewig ganz allein
auf hohen, wilden Bergen,
man hört da gar kein
Kindergeschrei!
Die Luft mag einem da
werden,
ja, die Luft mag einem
werden.

Der Gefangene:
So sei's, wie es sei,
und wenn es sich schicket,
nur Alles, Alles sei in der
Stille,
nur All's in der Still!
Mein Wunsch und Begehren,
Niemand kann's wehren!
Es bleibt dabei:
die Gedanken sind frei!

Das Mädchen:
Mein Schatz, du singst so
fröhlich hier,
wie's Vögelein im Grase.
Ich steh' so traurig bei
Kerkertür,
wär' ich doch tot, wär' ich bei
dir,
ach muß, ach muß ich immer
denn klagen!?

Der Gefangene:
Und weil du so klagst,
der Lieb' ich entsage!
Und ist es gewagt,
so kann mich Nichts plagen!
So kann ich im Herzen
stets lachen und scherzen.
Es bleibet dabei:
Die Gedanken sind frei!
Die Gedanken sind frei!

La noia:
A l'estiu és bo sentir-se alegre
a les muntanyes, altes i
salvatges.
Una està allà sempre sola,
no se sent cap cridòria d'infants,
i l'aire t'invita a restar-hi.

El presoner:
Sigui com sigui,
i passi el que passi,
estaré sempre tranquil;
ningú no em podrà prohibir mai
el que m'anima,
els meus anhels i afanys.
I així ha de ser:
els pensaments són lliures.

La noia:
Estimat, cantes aquí tan content
com els ocellets del camp,
mentre jo estic trista a la porta
de la presó.
Voldria ésser morta, o estar amb
tu!
Ai, m'hauré de lamentar per
sempre més!

El presoner:
Ja que tu et planys,
renuncio a l'amor.
És arriscat,
però així no em podrà
turmentar,
així el meu cor podrà sempre
riure i folgar.
I així ha de ser:
els pensaments són lliures.

Der Tambourg'ssell

Ich armer Tambourg'ssell!
Man führt mich aus dem
G'wölb!
Wär ich ein Tambour blieben,
dürft' ich nicht gefangen
liegen!
O Galgen, du hohes Haus,
du siehst so furchtbar aus!
Ich schau dich nicht mehr an!
Weil i weiß, daß i g'hör d'ran!
Wenn Soldaten
vorbeimarschier'n,
bei mir nit einquartier'n.
Wenn sie fragen, wer i
g'wesen bin:
Tambour von der
Leibkompanie!
Gute Nacht! Ihr Marmelstein!
Ihr Berg' und Hügelein!
Gute Nacht, ihr Offizier,
Korporal und Musketier!
Gute Nacht!
Gute Nacht ihr Offizier!
Korporal und Grenadier!
Ich schrei' mit heller Stimm:
Von Euch ich Urlaub nimm!
Gute Nacht!

El tambor major

*A mi, pobre tambor major,
em treuen de la masmorra.
Si m'hagués quedat timbaler,
no m'haurien hagut
d'empresonar.
Oh, cadafal, alta casa,
tens un aspecte terrible!
No et contemplo més,
perquè sé que ja soc teu.
Quan desfilen soldats,
no els allotgen amb mi.
Quan pregunten qui era jo:
tambor de la companyia reial.
Bona nit, marbres,
muntanyes i turons,
bona nit oficials,
caporal i mosqueters.
Bona nit, oficials,
caporal i granaders.
Crido amb veu ben clara:
Us demano llicència!
Bona nit!*

**Wo die schönen Trompeten
blasen**

***On sonen les belles
trompetes***

Wer ist denn draußen und wer
klopft an,
der mich so leise wecken
kann!?
Das ist der Herzallerlieble
dein,
steh' auf und laß mich zu dir
ein!
Was soll ich hier nun länger
steh'n?
Ich seh' die Morgenröt'
aufgeh'n,
die Morgenröt', zwei helle
Stern'.
Bei meinem Schatz da wär ich
gern',
bei meinem Herzallerlieble.
Das Mädchen stand auf und
ließ ihn ein;
sie heißt ihn auch willkommen
sein.
Willkommen lieber Knabe
mein,
so lang hast du gestanden!
Sie reicht' ihm auch die
schneeweiße Hand.
Von ferne sang die Nachtigall,
das Mädchen fängt zu weinen
an.
Ach weine nicht, du Liebste
mein,
auf's Jahr sollst du mein Eigen
sein.
Mein Eigen sollst du werden
gewiß,
wie's Keine sonst auf Erden
ist!
O Lieb auf grüner Erden.
Ich zieh' in Krieg auf grüne
Haid,
die grüne Haide, die ist so
weit!
Allwo dort die schönen
Trompeten blasen,
da ist mein Haus,
mein Haus von grünem
Rasen!

*Qui hi ha a fora, que ha trucat a
la porta
i m'ha despertat tan dolçament?
"És l'estimat del teu cor,
lleva't i deixa'm entrar!"
"Per què m'haig d'esperar més
aquí?
Veig com arriba l'aurora rogent,
l'aurora rogent i dos brillants
estels."
"Que feliç seria amb l'estimada,
amb l'estimada del meu cor!"
La noia s'aixecà i el va fer
entrar,
i li donà la benvinguda:
"Benvingut, noi estimat,
has trigat molt!"
I li donà la mà, blanca com la
neu;
el rossinyol cantà en la
llunyania,
i la noia començà a plorar.
"Ah, no ploris, estimada,
abans d'un any estaràs amb mi.
Segur que seràs meva,
no n'hi ha d'altra en tota la
verda terra!
Oh, estimada, en tota la verda
terra!
Ara me'n vaig a la guerra, cap
als verds prats,
uns prats verds que estan molt
lluny.
Allà on sonen les belles
trompetes,
allà serà la meva casa, d'herba
verda".*

Revelge

Des Morgens zwischen drei'n
und vieren,
da müssen wir Soldaten
marschieren
das Gäßlein auf und ab,
trallali, trallaley, trallalera,
mein Schätzel sieht herab!

Ach Bruder, jetzt bin ich
geschossen,
die Kugel hat mich schwere,
schwer getroffen,
trag' mich in mein Quartier,
trallali, trallaley, trallalera,
es ist nicht weit von hier!

Ach Bruder, ich kann dich
nicht tragen,
die Feinde haben uns
geschlagen!
Helf' dir der liebe Gott!
Trallali, trallaley, trallali,
trallaley, trallalera!
Ich muß, ich muß
marschieren bis in' Tod!

Ach Brüder, ach Brüder,
ihr geht ja mir vorüber,
als wär's mit mir vorbei!
Trallali, trallaley,
trallali, trallaley, trallalera!
Ihr tretet mir zu nah!

Ich muß wohl meine Trommel
rühren,
ich muß meine Trommel wohl
rühren,
trallali, trallaley, trallali,
trallaley,
sonst werd' ich mich verlieren,
trallali, trallaley, trallala.
Die Brüder, dick gesät,
sie liegen wie gemäht.

Diana

*“De tres a quatre del matí
hem de desfilar els soldats
amunt i avall pel carreró;
tra-la-li, tra-la-lai, tra-la-lera,
el meu tresor m'està mirant.”*

*“Ai, germà, ara m'han disparat,
la bala m'ha ferit greument,
porta'm al quarter!,
tra-la-li, tra-la-lai, tra-la-lera,
no és lluny d'ací.”*

*“Ai, germà, no et puc portar,
l'enemic ens ha vençut,
que el bon Déu t'ajudi!,
tra-la-li, tra-la-lai, tra-la-lera
haig de desfilar cap a la mort!”*

*“Ai, germans, tots passeu de
llarg,
com si ja fos mort,
sou uns brètols,
tra-la-li, tra-la-lai, tra-la-lera,
passeu massa a prop meu!”*

*Haig de redoblar el meu tambor,
o estaré perdut per sempre més;
els germans, molt esgotats,
tra-la-li, tra-la-lai, tra-la-lera,
jeuen com l'herba segada.”*

Er schlägt die Trommel auf
und nieder,
er wecket seine stillen Brüder,
trallali, trallaley, trallali,
trallaley,
sie schlagen und sie schlagen
ihren Feind, Feind, Feind,
trallali, trallaley, trallalerallala,
ein Schrecken schlägt den
Feind!

Er schlägt die Trommel auf
und nieder,
da sind sie vor dem
Nachtquartier schon wieder,
trallali, trallaley, trallali,
trallaley.
In's Gäßlein hell hinaus, hell
hinaus!
Sie zieh'n vor Schätzleins
Haus.
Trallali, trallaley,
trallali, trallaley, trallalera,
sie ziehen vor Schätzeleins
Haus, trallali.

Des Morgens stehen da die
Gebeine
in Reih' und Glied, sie steh'n
wie Leichensteine
in Reih', in Reih' und Glied.
Die Trommel steht voran,
daß sie ihn sehen kann.
Trallali, trallaley,
trallali, trallaley, trallalera,
daß sie ihn sehen kann!

*Toca el tambor amunt i avall
i desperta els silenciosos
germans,
que ataquen l'enemic
tra-la-li, tra-la-lai, tra-la-lera,
i l'enemic fuig espantat.*

*Toca el tambor amunt i avall,
ja tornen a ser al quarter de nit,
al carreró ben il·luminat,
tra-la-li, tra-la-lai, tra-la-lera,
passen davant la casa de
l'estimada.*

*Al matí hi ha allà els ossos,
els membres arrengherats com
làpides,
al davant hi ha el tambor,
tra-la-li, tra-la-lai, tra-la-lera,
perquè ella el pugui veure.*

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Dijous, 02.05.24 - 20 h

Sala de Concerts

—Cançons i àries d'òpera

Sara Blanch, soprano

Albert Guinovart, piano

A. Guinovart: *Infant* (“Xavier Montsalvatge in memoriam”), *Morir*
 (“In memoriam Xavier Montsalvatge”), *Què és el desig i T’estim*

X. Montsalvatge: “Canción de cuna para dormir a un negrito”,
 “Punto de Habanera” i “Canto negro”, de *Cinco canciones negras*

X. Montsalvatge: *Tres divertimentos* (piano sol)

C. Debussy: *Mandoline*, *Claire de lune*, *Apparition* i *Pantomime*

L. Délibes: *Les filles des Cadix*

Ch. Gounod: “Je veux vivre” de *Roméo et Juliette*

J. Massenet: “Dis-moi que je suis belle” de *Thaïs*

Ch. Gounod: “Ah! Je ris de me voir si belle” de *Faust*

A. Guinovart: *24 Preludis* (selecció, piano sol)

A. Thomas: “Ah vos jeux, mes amis” de *Hamlet*

Preus: de 25 a 38 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Gubert – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

